

BÀI PHÁT BIỂU CẢM TƯỞNG VÀ TRI ÂN THẦY CÔ

Kính thưa quý vị đại biểu, các thầy cô giáo kính mến!

Thưa các bạn học sinh thân yêu!

Hôm nay, em rất vinh dự được đứng đây đại diện cho toàn thể các bạn học sinh lớp 12 khóa 2017-2020 Trường THPT Hùng Vương để phát biểu cảm tưởng trong thời khắc thiêng liêng này!

Lại một mùa hè nữa lại đến, ngay lúc này đây, chúng em sắp phải rời xa mái trường đã gắn bó, thân thiết, sắp phải nói lời tạm biệt với thầy cô bạn bè... năm nay thực sự là một năm đặc biệt so với những năm khác, chúng ta phải đối diện với dịch COVID 19 không chỉ đối với Việt Nam mà nó còn là đại dịch của toàn thế giới... và có lẽ chính nó đã giúp chúng em, ngay lúc này vẫn còn được ngồi nơi đây để níu kéo một chút thời gian ở bên cạnh thầy cô và bạn bè... nhưng khoảng thời gian ấy thật ngắn ngủi, càng níu kéo lại càng nhớ nhung... Và lời tri ân đầu tiên xin cho phép chúng em được gửi đến cho cha mẹ-đấng sinh thành của chúng con.

“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng Cha

Tàn tảo sớm hôm Mẹ nuôi con khôn lớn

Mang cả tấm thân gầy Cha che chở đời con...”

Cha mẹ kính yêu ơi! Cảm ơn cha mẹ đã sinh con ra, cho con một thân hình khỏe mạnh, nuôi dưỡng con lớn lên từng ngày! Đã 18 năm, cha mẹ vẫn ngày đêm miệt mài ‘bán mặt cho đất, bán lưng cho trời’ để cho chúng con có được một cuộc sống tốt đẹp hơn. Cha mẹ đã tạo điều kiện cho con được đứng đây dưới mái trường này, cha mẹ đã cho con được đến trường gặp gỡ bạn bè thầy cô, đã cho con nhiều hơn tất cả những gì cha mẹ có. Cảm ơn cha mẹ vì những lúc con ốm đau cha mẹ luôn ở cạnh con thức trắng đêm lau cho con từng giọt mồ hôi, lo lắng cho con. Cảm ơn cha mẹ đã luôn là niềm tin, chỗ dựa, là động lực thôi thúc con từng ngày. Cảm ơn cha mẹ đã luôn đứng phía sau dõi theo chúng con để mỗi khi chúng con gục ngã thì cha mẹ luôn là nơi con tìm về... công lao của mẹ cha không biết ngày nao con có thể đáp đền... bằng tất cả niềm yêu thương, con xin gửi lời tri ân sâu sắc đến cha mẹ. Mong rằng cha mẹ sẽ luôn thật khỏe mạnh để luôn là động lực to lớn để chúng con phấn đấu. tại nơi đây, chúng con xin hứa sẽ phấn đấu nỗ lực hơn nữa để không phụ lòng mẹ cha. Hãy tin tưởng chúng con!

“Cha mẹ cho em một hình hài, thầy cô cho em cả kiến thức”. Lời tri ân tiếp theo em xin gửi đến các thầy cô.

Thưa thầy cô kính yêu của chúng em!

Nhớ làm sao giây phút ấy! Giây phút chúng em ngỡ ngàng, xen lẫn chút lo lắng khi mới bước chân vào ngôi trường này, trở thành học sinh của ngôi trường mang tên THPT Hùng Vương. Ấy thế mà, thấm thoát trôi cũng đã 3 năm...

Trong khoảng thời gian 3 năm ấy, một chặng đường không phải quá dài cũng không phải quá ngắn, đủ để chúng em có thể trải qua những cung bậc cảm xúc vui ,buồn...đủ để chúng em có thể cảm nhận được ngọn lửa thầy cô đã truyền cho chúng em...Thầy cô chính là những người lái đò đã vượt qua bao nhiêu giông bão của cuộc đời để đưa chúng em cập bến với bến bờ tri thức, nơi chứa những tâm cao tri thức mới, để chúng em thực sự có được một hành trang vững chắc bước tiếp trên con đường đời.

Thầy cô ơi, thầy cô không những đã trang bị cho chúng em tri thức mà còn trang bị cho chúng em đạo lý làm người, cách đối nhân xử thế...thầy cô chính là người đã thay đổi cuộc đời chúng em, uốn nắn chúng em từng chút một trên con đường học vấn. Cũng tại nơi đây thầy cô cho chúng em biết thế nào là lễ nghĩa, là cư xử thế nào cho phải phép...từng ngày chúng em được hoàn thiện bản thân hơn, bước lên những nấc thang tri thức mới. Thầy cô luôn là người dõi theo từng bước chân của chúng em, là điểm tựa vững chắc để mỗi lần chúng em gục ngã, thất bại lại đứng dậy và bước tiếp...Thử hỏi, thầy cô làm những điều ấy là vì lẽ gì? Thật đơn giản, bởi thầy cô luôn mang trong mình xứ mệnh cao cả, phải tâm huyết với nghề , phải có tấm lòng rộng mở , lòng yêu thương vô bờ thì mới có thể hoàn thành xứ mệnh của mình...thật nhiều yêu thương, thật nhiều lo lắng...công lao của thầy cô làm sao có thể kể hết trên những trang giấy, những nét mực này!

Nhưng thầy cô kính yêu ơi!

Đã không biết bao nhiêu lần những đứa trẻ vô tâm, khờ dại đã làm thầy cô phải phiền lòng. Chúng em cúi đầu xin thầy cô tha thứ! Tha thứ cho sự vô tâm, hời hợt, cho những lỗi lầm của một thế hệ non trẻ! Cảm ơn thầy cô, vì đã luôn luôn tha thứ cho những sai lầm ấy cho chúng em có cơ hội để sửa chữa, cảm ơn thầy cô vì đã âm thầm lặng lẽ suốt cả cuộc đời để che chở cho những chuyến đò tri thức được cập bến an toàn, cảm ơn thầy cô đã có mặt trong cuộc đời của chúng em để chúng em có thể cảm nhận được tình yêu thương vô giá,vòng tay luôn dang rộng để đón chúng em vào lòng! Xin cho phép chúng em được gửi tới thầy cô lời tri ân sâu sắc nhất trong giây phút thiêng liêng của buổi lễ ngày hôm nay. Chúng em sẽ mãi khắc ghi trong lòng mình công lao to lớn của các thầy cô. Chúng em xin hứa sẽ trở thành những công dân có ích cho xã hội , chứng minh bản thân để không phụ lòng thầy cô.

Các em học sinh lớp 10, 11 thân mến!

Anh chị cũng như các em đã trải qua những khoảng thời gian tươi đẹp, gắn bó được học tập, cùng nhau phấn đấu ,vui chơi dưới mái trường này. Đó là một mảng thanh xuân đáng nhớ! Các em ở lại với trường hãy cố gắng học tập thật tốt, nỗ lực hết mình, và đừng quên yêu thương, sẻ chia thật nhiều... để những hy sinh của thầy cô không là vô nghĩa.

Và bạn bè thân yêu của tôi!

Nhớ sao lúc ấy, khi mới bước chân cánh cổng của ngôi trường này, chúng ta còn ngỡ ngàng, còn xa lạ...nhưng khoảng thời gian 3 năm chúng ta đã gắn bó, đã như những mảnh ghép ngưỡng tường không thể tách rời. Nhưng, biết nói gì vào giây phút này đây? Thời gian không thể ngưng đọng để chúng ta có thể cạnh nhau dài thêm. Làm sao có thể níu giữ lại những kí ức, những cảm xúc hồn nhiên vô tư

ngày ấy. Những cảm xúc của tuổi học trò, là khi thích thầm một ai đó, nhưng không thể nói ra...là những tháng ngày thơ mộng của cô cậu học sinh vừa mới biết yêu...ôi tuổi thanh xuân! Còn biết bao nhiêu là hồi ức,của những hội bạn thân lây lộn, của những góc khuất sau giờ tan trường...

Bạn còn nhớ không? Những lúc chúng ta đối nhau vì những câu chuyện thật giản đơn để rồi lại vui vẻ với nhau một cách đơn giản. Vẫn là những giờ ra chơi gắn bó với căng tin, với thư viện, với những thức đồ kích thích: xoài, ổi, mận, cóc...với chén muối ớt thiệt cay...để rồi suýt xoa nhìn nhau cười.Còn nhớ không ,những lúc không học thuộc bài, bị gọi kiểm tra, tâm điểm luôn được các bạn chọn hướng đến chính là góc lớp với động thái luôn quay qua nhìn thầy cô mỗi khi không nhận ra cái khẩu hình miệng siêu biến hình đó... những khoảnh khắc ấy có lẽ chỉ có những đứa học trò mới cảm nhận được hết... chúng ta sẽ mang theo những kí ức đẹp đẽ ấy để bước tiếp. Lớp học thân quen, hàng ghế đá, sân trường với sự tràn ngập của những bông bằng lăng tím biếc mùa hạ, là sự đâm chồi nảy lộc của cây cối theo sự thay đổi của thời gian...và gương mặt thân yêu của thầy cô, bạn bè mãi in sâu trong trái tim để nó trở thành hồi ức đẹp mang tên THPT Hùng Vương.

Bạn ơi, *'Nếu có thể chúng mình đừng đi nữa. Hãy cùng nhau ở lại chốn này!'*

Thật tiếc, khi điều đó là không thể, chỉ còn vài giờ nữa thôi, chúng ta sắp phải tạm biệt những năm tháng học sinh với màu áo trắng tinh khôi ,để mỗi người đi tìm mục tiêu của cuộc đời mình. Nhưng dù chúng ta ở đâu, làm gì thì xin hãy nhớ mãi ngôi trường mang tên THPT Hùng Vương!

Một lần nữa, em xin thay mặt cho tất cả các bạn học sinh lớp 12 gửi đến thầy cô lời tri ân sâu sắc nhất. Tạm biệt thầy cô, tạm biệt mái trường!

Cuối cùng, chúc cho quý vị đại biểu luôn có sức khỏe,hạnh phúc và vui vẻ trong kì nghỉ này. Xin chúc cho mái trường mang tên vua Hùng sẽ hoàn thành xứ mệnh, mục tiêu đã đặt ra. Chúc các thầy cô luôn có thật nhiều sức khỏe để tiếp tục dẫn dắt các thế hệ trẻ đến bến bờ tri thức bên kia. Chúc cho các bạn học sinh lớp 12 đạt được kết quả thật tốt trong kì thi quan trọng sắp tới. Chúc cho tất cả chúng ta luôn giữ vững niềm tin, hoài bão và nhiệt huyết tuổi trẻ để đi đến miền trời mơ ước của mỗi người.

Em xin hết, em xin chân thành cảm ơn!